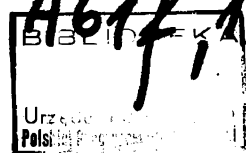

15 września 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3829.

Kl. 30 d 22.

Chemische Werke vormals Auergesellschaft m. b. H.,
Kommanditgesellschaft
(Berlin, Niemcy).

Czepek do leczniczych i higienicznych zabiegów nad włosami.

Zgłoszono 20 czerwca 1921 r.

Udzielono 19 grudnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 3 sierpnia 1920 r. (Niemcy).

Zwykły sposób traktowania włosów mniej lub więcej lotnymi substancjami, jakie są stosowane np. do usuwania pasorzytów, posiada tę wadę, że wskutek stosunkowo znacznej powierzchni włosów szczególnie u kobiet i przy stosunkowo wysokiej temperaturze przy skórze głowy, substancje te prędko ulatniają się i przez to w znacznym stopniu pozostają bezużyteczne.

Próbowano wzmocnić działanie wcieranych płynów w ten sposób, że okracano włosy opaskami. Ale, pomijając już to, że tego rodzaju opaski są bardzo kosztowne i trudno je dostać, posiadają one tę wadę, że

przylegają szczelnie do włosów i przez to wsysają ważne składniki płynu leczniczego, osłabiając w ten sposób jego pożyteczne działanie. Prócz tego nakładanie i zdejmowanie opasek wymaga dużo czasu i przez to przy masowym traktowaniu w szpitalach i szkołach okazały się one nieodpowiednie.

Wspomniane wady usuwa czepek według wynalazku, którym okrywa się całkowicie włosy, obejmując nim dolną część głowy wraz z częściami czoła, skroni i policzków aż do karku i w ten sposób zabezpiecza się płyn od ulatniania się. Czepek tworzy otok, który przyciska się zapomocą odpowiednich

opasek do czoła, skroni i policzków z przy-
mocowanym do niego, np. zapomocą guzików,
wierzchem z nieprzepuszczającego danego
płynu materiału. W ten sposób czepek
tworzy około włosów jeżeli nie kompletnie
szczelną, to w każdym razie zupełnie dla
wpływu zewnętrznego niedostępną pustą
przestrzeń, nasyconą oparami płynu lecz-
niczego o temperaturze, zbliżonej do tempe-
ratury ciała, na co należy zwrócić szcze-
gólną uwagę, gdyż, jak wykazuje doświad-
czenie, zwierzęce paserzyty tępi się skutecz-
niej przy podwyższonej temperaturze.

Zasadnicza zaleta wynalazku polega na
tem, że obejmujący tylną część głowy
wierzch w każdej chwili może być odłączony
od otoku i zastąpiony innym. W tym więc
wypadku, gdy różne środki lecznicze wy-
magają różnie przesyconych materiałów na
wierzchy, można do jednego i tego samego
otoku przytwierdzać rozmaite wierzchy.
Ponieważ przez wierzch czepka mogą być
przenoszone rozmaite infekcyjne choroby,
posiada ważne znaczenie możliwość sporząd-
zania wierzchów z taniego materiału, np.
papieru i niszczenia ich po jednorazowym
użyciu.

Ponieważ wykonanie otoku wymaga
znaczniejszej pracy, więc może być on po
każdorazowym użyciu pogrążany w naczyniu
ze środkiem dezynfekcyjnym i przeto
wskazane jest przesylenie go takim środ-
kiem, na który nie wywiera szkodliwego
działania ani dany płyn do włosów, ani da-
ny środek dezynfekcyjny.

Na załączonym rysunku jest przedsta-
wiony dla przykładu czepek według wy-
nalazku. Fig. 1 przedstawia czepek, nało-
żony na głowę; fig. 2 wskazuje otok czepka
bez wierzchu i fig. 3 przedstawia oddzielnie
wierzch czepka.

Czepek według wynalazku składa się z
dwóch zasadniczych części: otoku 1 i wierz-
chu 2.

Otok biegnie przez czoło, skroń, policzki

i podbródek. Czołowa opaska 3 i cpaski po-
liczków 4 są podwójne i w ten sposób spo-
rządzone, że w stanie założonym na głowę
przybierają kształt litery U.

Długość taśmy na podbródek 5 jest
zmieniana zależnie od potrzeby zapomocą
sprzączki 6.

Do spodu czołowej taśmy 3 jest z każ-
dej strony umocowana taśma 7 do wiązania
ztyłu głowy i służy do utrzymania otoku,
zaś druga para taśm 8 do wiązania jest
przytwierdzona do odginanego przodu oto-
ku. Guziki 9 służą do połączenia wierzchu 2
z otokiem 1. Wreszcie przy czepku znajdu-
je się elastyczne ścięgno 10 np. ze spiral-
nie skręconego drutu, które może być zapię-
te na haftki 11, przyciskając czepek do
karku.

Czepek według wynalazku nakłada się
w następujący sposób: przedewszystkiem
zawijuje się otok 1 na głowie zapomocą
taśm 7, następnie nakłada się wierzch
2 czepka na otok i zagina jego przednią
część, poczem zawijuje się również i ta-
śmy 8 ztyłu głowy. Następnie zapina się z
jednej strony elastyczne ścięgno 10, prowa-
dzi się je wokoło karku i zapina z drugiej
strony.

W opisany sposób czepek może być u-
trzymany na głowie dostatecznie szczelnie,
by zabezpieczyć dłuższe działanie wytwor-
zonych z płynu leczniczego oparów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Czepek do leczniczych i higienicznych
zabiegów nad włosami, znamienny tem, że
posiada nakładany na czoło, skroń i policz-
ki otok (1), do którego przypina się wierzch
(2).

2. Czepek według zastrz. 1, znamienny
tem, że naciska się na kark i uszy zapomocą
elastycznej taśmy (10), zapinanej z obu
boczków otoku.

3. Czepek według zastrz. 1 i 2, znamien-
ny tem, że jego otok jest nasycony odpo-
wiednim środkiem w celu zabezpieczenia go
od działania płynów do włosów i dezynfek-
cyjnych.

4. Czepek według zastrz. 1, znamien-
ny tem, że wierzch (2) jest sporządzony z ta-

niego materiału, np. papieru, który jednak
nie przepuszczałby płynu do włosów.

Chemische Werke vormals
Auergesellschaft m. b. H.
Kommanditgesellschaft.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

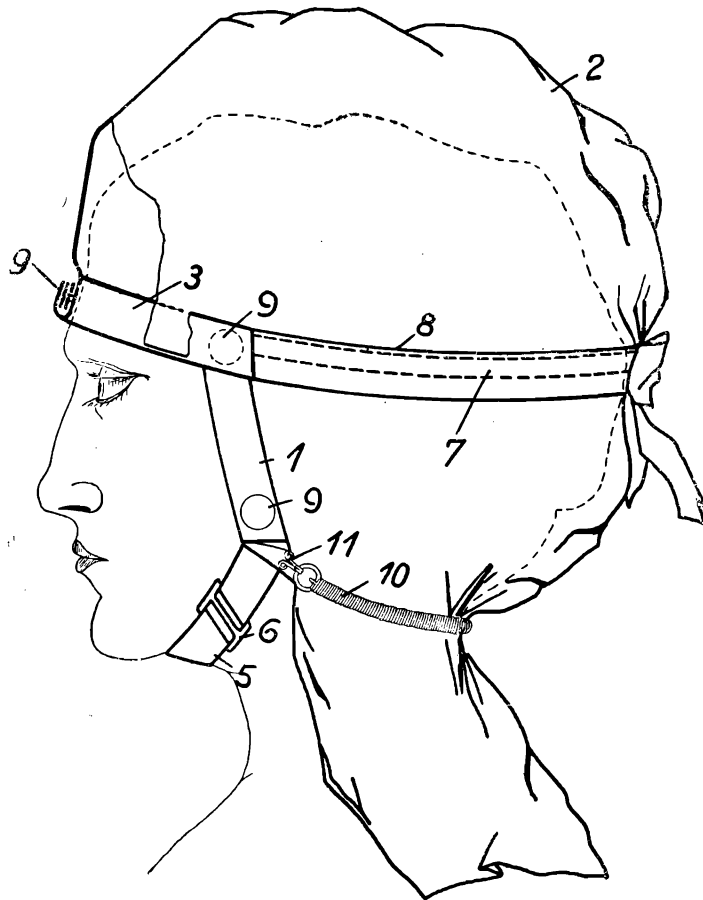

Fig. 2

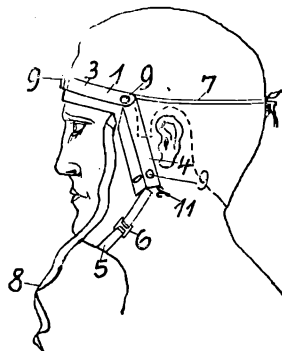

Fig. 3

